

at der ikke er fremkommet afgjørende Grunde til at fravige, hvad der blev vedtaget her i Folkethinget, og Fleertallet har derfor fastholdt Gagesatserne efter Folkethingets tidligere Beslutning. — Hvad dernæst angaaer § 5, som omhandler Alderstillelæg, da er der ogsaa deri skeet betydelige Afvigelser fra Folkethingets Beslutninger. Det er i Særdeleshed de to laveste Classer, for hvilke Landsthinget har forhøjet Alderstillelægene, medens Landsthing og Folkething ere enige om Alderstillelægget for 3die Klasse; med Hensyn til den anden Klasse er der en betydelig Afvigelse. Der er den Betydelighed ved Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landsthinget, at medens 1ste Klasse og de 3 sidste Classer have dobbelte Alderstillelægsatser, saa har 2den Klasse kun een Sats, idet den er indskrænket til 300 Rd. aarlig efter 10 Aars Forløb, hvorimod der i de øvrige Classer gives Alderstillelæg først efter 5 Aar og derefter efter 10 Aars Tjeneste. Udvalgets Fleertal har ikke villet nedsette den Forhøjelse, som Alderstillelægget vilde give for de 2 nederste Classer; det er jo nemlig blevet fremhævet, at det især var de laveste Classer, hvis Gagering maatte blive trykkende for vedkommende Embedsmænd, og Udvalgets Fleertal har derfor troet, at det vilde være en Indrømmelse at bibeholde Landsthingets Alderstillelæg for de 2 sidste Classer; men hvad 1ste Klasse angaaer, har Udvalgets Fleertal troet, at Landsthingets Forslag ikke kan bibeholdes, og for at rette den Uoverensstemmelse, som Forslaget giver i Forholdet mellem 1ste og 2den Klasse, har Udvalgets Fleertal indskrænket Alderstillelægget for 1ste Klasse til ialt 200 Rd. aarlig efter 10 Aars Tjeneste, med Hensyn til at Landsthinget for 2den Klasse kun har sat 300 Rd. efter 10 Aars Tjeneste. Udvalgets Fleertal troer, at der bliver et rigtigt Forhold imellem Alderstillelægene derved, at de stadig aftage fra neden af opad, og ikke, saaledes som Landsthinget har foreslaaet, høje Alderstillelæg for 1ste Klasse og paaafaldende lave Alderstillelæg for 2den Klasse og derefter højere Tillæg for de 3 sidste Classer.

Fremdeles er § 6 undergaaet en Forandring i Landsthinget. Da § 6 blev fremlagt, stod der deri, at Contoirholdet skulde bestemmes

ved denne Lov; Folkethinget gjør det om deri til, at Contoirholds- og Reisegodtgjørelser skulde bestemmes ved de aarlige Finantslove; Landsthinget har vedtaget, at Contoirholds- og Reisegodtgjørelser skulde bestemmes ved særlige Love, efterhaanden som der indtræffer Vacancer i Embederne. Saavel Folkethinget som Landsthinget har været enige om at lade Ministeren foreløbig bestemme Contoirholds- og Reisegodtgjørelserne, men det hele Udvalg troer, at den Forandring, som § 6 er undergaaet i Landsthinget, ikke er antagelig. Derfor som man siger, at Contoirholds- og Reisegodtgjørelser foreløbig skulde bestemmes af Ministeren og derefter vedtages ved Lov, saa vil Følgen deraf kunne blive, at naar der af Rigsbagens Afdelinger vedtages en Lov om saadanne Contoirholds- og Reisegodtgjørelser, som ikke stemmer med Ministerens Forslag, saa vil han kunne bevirke det kongelige Veto anvendt derpaa, og Ministeren vil saaledes blive den, der udover Finantsloven kommer til at bestemme Contoirholds- og Reisegodtgjørelserne. Udvalget mener, at der kan tages en Forholdsregel derimod, ved at sige, at Ministeren ikke kan bestemme disse Godtgjørelser for længere Tid end til Udløbet af det Finantsaar, som følger nærmest efter Bestikkelsen; derved vil Muligheden af en fortsat Bestemmelse af Ministeren med Hensyn til Contoirholds- og Reisegodtgjørelser være fjernet, og Bevillingen af disse Summer maa saaledes nødvendigvis komme over i Rigsbagens Hænder. Det Forandningsforslag, som Udvalget har stillet til § 6, gaaer saaledes kun ud paa at forhindre en fortsat og vedvarende Bevilling fra Ministerens Side af Contoirholds- og Reisegodtgjørelser. Slutningsparagraffen, nemlig § 11, er undergaaet den Forandring i Landsthinget, at Revisionsfristen er udvidet fra 5 Aar til 10 Aar; Revisionsfristen var efter Folkethingets Forslag sat til Finantsaaret 1865—66, men i Landsthinget er den henført til Finantsaaret 1870—71; da der ved de øvrige Lønningslove er indført en Revisionsfrist af 5 Aar, saa skjønnes der ikke at være nogen Grund til at sætte en længere Revisionsfrist i dette Tilfælde; især da vi jo netop ved denne Lov trænge til Erfaring, for at see, om den Classification af Embederne, der er indført ved